

המוסדות המולדוניים לאסוף את החומר ובמידה ייתורטף חומר שיהיה אידו פעולה בעלת אופי כללי יותר, הדבר צריך לבוא לפורום של מליאת הועדה. אני מציע, שבה במקרה זה תהיה אידו שיחה ביני לבין חבר הכנסת פרלמאין ונראה מה אפשר לעשות בשלב זה. את יחסי צורך, במסגרת ועדת משנה שהודרך את העניין. או לתת את מציע שלא נדרש על כן גם ליצור הועדה, אחרת לא נטייל את עבודתנו.

ש. פרלמאין:

דומני כי זו איננה תלונה רגילה. תלונה זו מבונה נגד פקיד מטויל.

ב. זכוראי:

אינני יודע מה יהיה גורל התלונה זו, אם נסתפק בשיחה בין ה"ר ובין הר פרלמאין, כי דוקא בעניין זה אין זה איכפת לי את הדבר יעשה בצורה כזאת, כי הם מכירים את העניין ואחר כך יביאו לנו דעה מוסכמת. או לט בטלתי את רשות הדבור כדי להגיב על ביטחון הכוללת של ה"ר בשאלה התלונות. אני אפשר לקבל את הניסוח שכל תלונה כלכלית שתורגם בשני ועדות הכלכלה כגוף נבדל, ה"ר יתחיל את יעצירה למשרד המתאים. אני סבור, שכלל הפעולה חייבת הועדה תלונה לדעת מה ל תלונה שמופנית לו עדה הכלכלה ממלי לפתור עליה בריכות, ובגד תחליט הועדה מה יש לעשות בתלונה זו או אחרת. אני מקשה אל בעיה של חייבו קליט ולא נהיה אחראים לגבי הנופקיד יקבלנו עליו ואני לו לא נדע שיתלונות. זה איננו צריך לגזור זמן רב. כל תלונה כלכלית יכולה להתחיל לרל היותר חצי שעה.

א. כהן:

יחסי הערות. הערה ספציפית: אני במקרה מכיר את השאלה הנדונה ושוחחתי עליה עם מר אפרתי. זוהי שאלה המכתיבה כלכלית היא חלק ממעיה היבוא. לי לא נראה, שמליאת הועדה צריכה לעסוק בעניין זה. אני מחייב את הרעיון של ועדת משנה, שדון על אפרתי בעניין זה, ואם יהיה צורך בזמין את מר אמירן.

אשר לעניין הכלליות, הרי לדעתי, תלונה נויסא לדיון יהו ליה להגיש רק חברי כנסת. הציבור יכול לפנות לחברי הכנסת, ואי מיתור אינו מוצא את הדרך לחברי הכנסת הוא פונה למליאת הועדה. ואז מחובת ועדת הכלכלה להניח על יולחן הועדה הוכיר קצר שיכלול את כל התלונות. את ימצא חבר כנסת שיהיה מוכן ללמוד את הבעיה הנדונה ויסיק את המסקנה, שיש להביא ממני מליאת הועדה, ידרוש דיון בועדת הכלכלה על התלונה הנדונה.

י. ספיר:

אני רוצה להציע בשאלה בכללותה. אני יוצא מהנחה שועדה זו יותר מכל ועדה אחרת תקבל תלונות ויה יהו יכול לבוא מאנשים פרטיים, ארגוניים או גופים, אני גורס, שהכתובת הזאת של הועדה אינה יכולה להיות סגורה. אני מוכן לקבל את הצעת חבר הכנסת שהן ירק חברי הועדה יגישו תלונות, אבל הייתי יכולל זאת מטעם אחר, כי זה הופך להיות עניין מפלגתי פוליטי, ואינני יודע אם זה רצוני להפוך כל בעיה לעניין מפלגתי פוליטי. נראה לי שהפניה צריכה להיות ממלכתית. אני מקפס את אפשר לקבוע מראש כלליה את לפי הפונה או לפי תוכן הפניה.

מתוך הנחה שהיקף התלונות יהיה גדול, הייתי מציע שנקבע ועדת משנה קבועה שתקבל את כל החומר ותסגן אותו. אני יכול להניח שיהיו מקרים נודדים שיהיו חלוקי דעות, והועדה תוצה להביא את העניין למליאת הועדה. במקרה שיהיה מקום לדיון, הועדה תדון על כך. לי נראה שבה ניצור יש המכשיר המסודר ביותר כדי להעביר את זה אפסית של הסדר יעיל ולמנוע מהועדה כיתול זמן.

ש. לריא:

אני מסכים להצעתו של מר ספיר, אבל אין זה מטפיק, שועדה המשנה תחליט להעביר תלונה מסוימת לוועדה כולה, אלא כאשר ועדת המשנה תחליט להעביר תלונה מסוימת למליאת הועדה, יש לשמוע את הצד השני ואחר כך יש להחליט מה לעשות בתלונה הנדונה.

היו"ר מ. בנטוב: אני חושב, שנבקש את מזכיר הועדה, שכל שבווע יאסוף את כל התלונות, יעשה מהן תמצית, ידפיסה ויניחה על שולחן הועדה.

מדברי החברים מטובם שהחבריה אינם רוצים, שמצד אחד הועדה לא תתעלה מהתלונות ומצד שני, שהתלונות לא יובאו באופן אוטומטי לדיון במליאה. מזה מסווגר שצריכה להיות מסננת, השאלה היא, מה צריכה להיות צורתה. אין אני נוטה לוועדה משנה קבועה, כי ישנם טוביה שונות יל תלונות, ויתכנו מקרים שבבעיה אחת חבר אחד בקיא מאשר חבר שני, חבקיא בבעיה אחרת.

אני מציע, שבשלב ראשון ידון היו"ר עם אותו חבר ועדה אשר למד את התלונה, ואז נבדר עם יש צורך לבטל את התלונה, לאסוף חומר, או למנות ועדה משנה מיוחדת. עדיין אינני מדבר על טיפול לגופו של ענין, אלא על השלב הראשון. לא נראית לי ועדה משנה קבועה, כי היא תהיה עמוסה עבודה.

ז. ספיני: אני דן בענין רק מתוך גישה של יעילות העבודה, בהצעת היו"ר אני רואה חוסר שיטתיות, כי הסוף יהיה שהמליאה תעטוק בכל תלונה. כאשר הצעתי ועדה משנה, לא אמרתי שהיא תעשה את כל העבודה, ועדת המשנה צריכה לקבוע רק כמה מטפלים. מה פירוש טיפול, זוהי שאלה שניה. אני יוצא מתוך הנחה, שועדת המינה צריכה לבוא למליאה הועדה עם דעה מוטכמת ומוחלטת. אם אנו רוצים להיות כנים כלפי הצבור, הרי יש טעם לטיפול בתלונה מיד עם הגשתה. כל טיפול בתלונה אחרי חדשים אין לו כל ערך, גם אם נסיק מסקנות טובות ביותר. ועדת המינה יכולה ליצח פעמים בשבוע. לעומת זאת, ישנם ענינים שאפשר למסרם למזכיר הועדה.

ע. גונברג: לי נראה הסדר שהציע היו"ר כסדר היעיל ביותר והמהיר ביותר, כי קודם כל יהיה אדם אחד אחראי. מוכן, אם מישור ידרוש גירור במליאה הועדה, הגירור יתקיים. כמה תלונות תלויות בטוגיות ידנות. מטבע הדברים ישאם תהיה תלונה על חומרי גלם היו"ר יזמין את מר כז'רנו, אבניאל או אותי, ואם תהיה תלונה על פרדסנות יזמין היו"ר את מר ספיני. יתכן שבצורך למנות ועדת משנה, זה תלוי בטוג התלונה.

בזמנו ביקשתי את היו"ר שיבדר עם ועדת הכנסת או את היו"ר ועדת הכנסת מהו הסדר שנקבע לגבי ועדת התלונות. יכולות להיות תלונות שאפשר להעבירן לוועדת התלונות.

היו"ר מ. בנטוב: אחת בקשת שאבדר זאת כאשר דנו בתלונה של "פנא", אבל לא באופן כללי. על כל פנים, אני מוכן לקבל על עצמי לעשות זאת.

א. כהן: אני רוצה להזהיר את החברים המצדדים בוועדת משנה קבועה משני טבוכים: סיבוך אחד הוא, שאם ימצא חבר ועדה שיתענין בשאלה, אי אפשר למנוע ממנו את הגישה לענין. סיבוך שני: אם יודע בצבור יששנה ועדת משנה קבועה היא תוצף בתלונות.

מ. אבניאל: אני מצטרף לדעה על הצורך בוועדה משנה קבועה, כי אני רואה בזה סיג צבורי מוסרי. אין הדיבר דומה את היו"ר בתוקף תפקידו עושה עבודה בצורה שיגרתית, אם גם רצינית, או אם ישנה ועדה של 3 שתהיה מעין בית דין. לכל הפחות את זאת אנו חייבים כלפי מבישי התלונות. אינני בטוח, אבל גם היו"ר הוא אדם, ועלול לראות את הענין מבחינה סובייקטיבית. לכן, אני מחייב ועדת משנה קבועה. אם הצעתי זו לא תתקבל, אני מבקש שנחייב את היו"ר שידחה את

עצמו : א. כיון כי בינת דין (להביא בפני מליאת הועדה סקירה מצומצמת על הענין והוכח בפניו ועל המסקנות.)

היו"ר מ. בנטוב: ישנן שתי הצעות, הצעה א' - ועדת משנה קבועה. הצעה ב' - ועדות אד-הוק של ה'לה ועוד חבר אחד. אני מעמיד להצעה שתי הצעות אלו.

ה צ ע ה

- 5 - בעד הצעה א'
- 5 - בעד הצעה ב'

ה ו ח לט לנהוג בהנאם להצעה ב'

פרלמנט: כשהופיע בפנינו ישר המסחר והתעשייה שאנו לנו אורנו את הוא יכול להגיש לנו תכנית לזמן יותר ממושך. הוא הודיע שהוא מכין תכנית זו והוא יביאה בפנינו. בינתיים הופיע בעתונות המסחר והתעשייה עבד תכנית לחצי שנה הבאה. אני חושב שהגיע הזמן להזמין את ישר המסחר והתעשייה ככדי שירצה לפנינו על תכניתו ל-6 חריות הבאים.

ע. גוברין: איננו מתנגד שנומין את השר, אבל אני מתנגד לך שנגלגל את הענין שנמסר לנו מעבר לכל גדר של זמן.

היו"ר מ. בנטוב: לא אחן לשבש עכשו את סדר היום. בקשתי את החברים רוצים לה עלות שאלות על סדר היום, שיגיינו לי את הצעותיהם בכתב. בינתיים ישנן הצעות שונות וביניהן בעית ה'בואו בעית היצוא שהועלתה תיגום על ידי אחד מחברי הועדה.

י. ספר: אני מבקש להעמיד על סדר היום את עיות התחבורה.

ב. אבוניאלי: אני מציע להכנס בגירור על בעיות המחצבים.

א. כהן: אני מציע שנחליט לקיים ה'ישיבות בשבוע.

היו"ר מ. בנטוב: אנו עוברים לדו"ח ועדת המשנה לעניני ייצור.

יו"ר ועדת המשנה היה חולה כאשר הועדה עסקה בטיהורים כך שאיננו יכול למסור על השלבים האחרונים של דיוני הועדה.

איננו יכול להגיד כי בועדת המשנה הגענו בכל הענינים לסיכום אחד, אבל ישנם דברים פחות או יותר מוסכמים.

קודם כל ישנה הקדמה:

הרחבת וייצור המזונות היא הכרח להכרעת המשק ולקליטה ראציונלית של העליה מהטעמים הבאים:

- א. קיים מחסור במזונות.
- ב. קיים מחסור במטבע זר לקניית מזונות.
- ג. קיים הכרח לחסוך מטבע זר לשם קניית

מבשרי ייצור וחמרי גלם.

ד. הרחבת הייצור תצמצם את האינפלציה.
ה. יש להבטיח מכסימם של תלות הייצור
במזונות מחוץ למשלה של ייעת חירות.

האם יש הערות?

אני מציע שנשמע את כל ההצעות ואחר כך
נעיר הערות.

אני תומך בהצעה זו.

הרחבת הייצור יכולה לצרף כחוצאה משלושה
דברים: א. מעידוד רצונם של היצרנים למאמצי ייצור נוספים; ב. מהגדלת
ציוד, אמצעים ותנאים לייצור מתרחב, יעיל וחיוני; ג. מהרחבת הידיעה
המקצועית על ידי הכרה, הדרכה וצורה ארגון מתאימות.

ומכאן אני עובר למדיניות המחירים:

א. מחיר עידוד הוא מחיר שיש לקבוע רשמית
לפי הישג הוצאות הייצור הריאליות על בסיס מצרך בתוספת תמורה הוגנת לעמל
המויישע.

ב. יש לקבוע מחירי עידוד לכל המצרכים
החיוניים לתזונה המיוצרים בארץ.

ג. יוקר הייצור אינו צריך לשמש מניעה
לקביעת מחירי עידוד בכל מקרה שהייצור המקומי מקמץ מטבע זה.

ד. מבין פני המצרכים שאפשר ליצרם באותה
התנאים וכמות האמצעים, יש להעדיף במדיניות המחירים מצרך זה המקמץ
יותר מיבצע זה, או ייערכו התזונתיים יוחר. תנאי לכך הוא יעיוק מלא,
מיוכו בסי יקוח ובמחיר רשמי.

היישוב הוצאות הייצור החקלאי.

א. יום עבודה בגובה שיעורד את רצון

החקלאי לפתח את הייצור;

ב. הוצאות בלאי, ביטוח, תיקוניים, חומרים
ושירותים וריבית לפי המחירים הריאליים בשוק;

ג. ביטוח סוציאלי לפי שיעור מחקל על

הדעת.

ד. סיכון החקלאי בשיעור המתקבל על הדעת.

ה. מחירי התוצרת הערכית יהיו שווים

למחירי התוצרת היהודית באותה המצרכים.

פרמיות ליצרן:

א. המחיר ליצרן יכול לכלול נוסף לנ"ל גם

פרמיה מחויבת על מצרך, ישמורת מה יש לעודד את גידולו על פני מצרכים
אחרים.

ב. במצרכי קשר תיקגע פרמיה למחיר לגבי

עודפיה מעל למיכסה.

ג. לגבי גידולים חיוניים שיגדלו אותם

בתנאים מרג'נליים, תיקגע פרמיה מיוחדת בגובה ההפרש מהוצאות הייצור.
הפרמיה תכנס לקלפולציה של מחיר הפיוק הממוצע האחיד.

מחירי הירקות:

א. מחירי עידוד של ירקות עיקריים בתקופת

קיצוב ובתקופת שפע על פי חוזים על כמויות קבועות.

ב. מחירי מינימום על עודפיה שמעל לכמויות הקבועות בחוזים.

ג. מחיר חופשי בהקופה מחסור בתנאי שיווק מרוכז.

ד. מינימום על הוצאת אזורי מונופוליים סטייה בהקופה מחיר חופשי שיווק מרוכז.

ה. הכללה מינימום הכמויות הדרושה לתעשיית שומריי מתוך חוזים עם מחיר מלא. התפריטים יכנסו לחישובי המחיר האחיד הממוצע.

ו. עודמי הירקות יימסרו לתעשייה במחירי מינימום יידי קבעו.

חישובי הוצאות הייצור התעשייתיים:

א. הוצאות ייצור ריאליות לפי מחירי ושכר ריאליות הייצור הוצאות לפועל.

ב. שיעור ריבוי מתקבל על הדעת. הוצאות הייצור ייחשבו על פי ההוצאות של המפעלים היעיליים ביותר.

ג. המידה שייצור המזונות הדרושים ממפעלים יעיליים לא ידביקו את האריכה, ויכנסו לייצור מפעלים פחות יעילים, יש להוסיף ככל דרשה ודרשה על יעילות את הפרשה מלא של הוצאות הייצור.

ד. הפרש זה יכנס לחישוב הממוצע הכולל של מחיר השיווק האחיד.

אני מציע שנעבור לדיון.

ע. גוברנין:

אני מעריך מאוד את העבודה שנעשתה על ידי היו"ר, אבל נדמה לי שאנו עוסקים בענין

שיצריך ויכוח לפחות חצי שנה.

יש לה כסיון - אינני אומר במתכוון - להפוך את הועדה ואת הכנסת לממילה קטנה, ולכך אני מתנגד. אין צוה גם הכיון מעט.

לדעתי, אין צורך בפירוט. עלינו לקבוע כמה עקרונות השנויים במחלוקת בצבוריות הישראלית ובכנסת: שוק חופשי, או לא, שני שווקים, או לא. אני מוכן להשתתף ברצון בצירוף הפרטים, אבל לאן נגיע? זה ענין ל-10 ישיבות לפחות, אפילו אם נקצר בוויכוחים. אנו אריכים להגיש דו"ח לכנסת. נטלנו עלינו הפקיד מסוים לענין מסוים. מישור רוצה לסדר את כל עניני המדינה באמצעות ענין אחד, תבוא עלינו ברכה, אבל אין זה מתפקידנו. אצלי, למשל, נמצא חוסר שנותר כמה מהמסקנות שהגיע אליהן היו"ר. אני מציע שנקבע לנו 5 או 4 כללים ונסכמם: שוק חופשי; שני שווקים, מחירי עידוד, מוסד לערעורים, אחריות הממשלה על עודפיה, אחרת אדרוש לעורר את כל התענות מסדר היו"ר.

ש. לוי:

אני משתתף לדברי חברי גוברנין. אנו צריכים לדון על שינויים.

אני גם כן בעד עידוד החקלאות, אבל מתוך מידה ירכיב ילכו לחקלאות. אפשר להיות רחב לב ולומר שהעידוד ייעשה על ידי חוספת מחיריה, אבל כאשר אומרים זאת, מוכרחים לדעת מנין לקחת את חוספת המחירי, אם על ידי הדפסת כסף בוסף או על ידי הנמכה רמת החיים בארץ. על צורת העידוד צריך להיות ויכוח מיוחד.

א. בתנו:

בעשייתה עבודה שאפשר לא להסכים אותה, אבל יש להחשיב אותה. אני מציע, שאת עבודת הועדה בעביר יחד כחומר למשרד החקלאות ולמשרד המוסר והתעשייה. מהצעות אלו, אני מציע להוציא את הפרינציפלים ולתבונן לכנסת. רצונו, הסכניקה של ארגון הייצור אינה דבר חדש. ייצור הירקות ושיווקם זוהי סכניקה מסוכנת מאד. יש נביא הצעות אלו בפני הכנסת לא יבינו אותן. לעומת זאת, יבינו את התרגום זאת לשפת פרינציפלים שפירושה: ארגון ייצור הירקות ושיווקם לפי מחירי עידוד, הוחשבות כהוצאות ייצור ריאליות, מחירי מנימוג על ערדעים. אני מציע שועדת המשנה, חשט שנית ותסכם את הצעותיה.

ב. אבניאל:

בכל זאת אל לנו ליכוח את ההתחייבות ולידתנו. היתה סקירה של לכונן, והיו סיעות שימרו יחדיו כה ה לכה הממשלה היתה מוטעית ורצו לבקר את העמדה. נוסף לרצון זה אירפנו גם הצעות. קונסטרוקטיביות. באה מליאת הועדה ואמרה, כי לא כל זה נקבל לזהר שזה יעבור נפה מטוימת, והנפה הזאת זוהי ועדת המשנה. על כן לא יתכן לומר שועדת המשנה לא עשתה כלום. אפשר להגיד כי אין צורך בפרט זה או אחר. לכן, אני תומך בהצעה שנמשך את הדיון אם גם נצמצם אותו, ונגיע למסקנות שאותן בעביר לכנסת.

ג. בן-תרן:

אני תומך בהצעתו של מר גוברין. אני אפשר לקבוע - כפי שניסה לעשות זאת הו"ר - מורה דרך כללי אשר החקלאות בקשר עם כל השאלות הקשורות לייצור החקלאות. אנו גם לא נצליח לעיית זה אפילו גם נרצה. אנו צריכים לבחור לנו כמה נקודות בעיקר מנקודת מבט הבקורת שלנו כלפי המדיניות שהממשלה נקטה בה עד עכשו כשיטה זה. לדעתי, יכו לזה להיות 5 נקודות שבהן אנו צריכים לקבוע את עמדתנו הפרינציפיונית. אף נבליט את השגיאות שנעשו ולעומתן נתנה דרך אחרת נכונה ויעילה, תהיה תועלת לעבודתנו, אבל אם נרצה לערוך וכתיתכללית על כל העירות, לא נצליח בשום פנים ואופן לתת להמלצותינו צורה מגובשת ומתאימה למציאות.

ד. אורי:

אני בעד ויכוח כללי על יסוד הצמצום שהציע מר גוברין. אני מתנגד לעברת החומר למשרד המוסר והתעשייה.

ה. לירשיץ:

מוסכם על כולנו שאיננו יכולים שלא להניח בדו"ח שלנו יסוד לכמה דברים עקרוניים, כי אחרת מה עשינו? דבר שני מסכם הוא, שאין זה מחובתנו להכנס לפירוט. אני חושב, שמה שהבהיל את חברי הועדה זה היה הפירוט בחישוב המחירים, שזוהי העיה מסוכנת. אבל יש לדעת שמכאן מסקנות לכל יתר הסעיפים. הכנסת יכולה להיות חופשית מפירוט זה, אבל לא כן הועדה. ישנן כמה שאלות שאיננו יכולים לוודאן מחדר היות, למשל: ענין הסוגסידיות, עודפים, דרכי ערעור ועוד.

ו. בן-מנחם:

אינני מקבל את הבהלה הזאת. אני מבין שישנם כמה חברים שלא ישבו בוועדת המשנה ועל כן נבה לו מכל הפירוט הזה. אבל כל ההצעות הללו מסתובבות סביב ענין אחד - מדיניות המחירים. אין פה כל פרטי החישובים, אלא שהצעות אלו מבחירות את ה ענין. הבעיה שעומדת לפנינו היא פשוטה מאד - מהי מדיניות המחירים? אני חושב שכולנו מאוחדים בדעה, שמדיניות המחירים צריכה להיות לעידוד הייצור, אבל מיד מופיעה השאלה - מה פירוט מחירי עידוד? הבעיה היא, שישנם חלוקי דעות מה זה נקרא מחירי עידוד. בהוצאה מכך אנו יכולים להגיע למצב כזה, שבוטף השנה הממשלה חטען ונתנה מחירי עידוד, אבל לא היה ייצור, וזו נלמה פה ובנסת הצעות גבאי לממשלה שנית לה מדיניות שלא עודדה את הייצור.

לכן, אני רוצה להמנע ממצב כזה, וכאשר אני אומר לממשלה מחירי עידוד, אני רוצה שהיא תפיק למה אני מוכרח בזה. אין זה מחייב את הממשלה, אבל אנו מחוברים את דעתנו, זה אנו שדינים תחת הסיסמא מחירי מעורדים, וזאת ניסיתי לעשות - מחיר מעורב זהו מחיר שכולל את ההוצאות הרגילות. אני קובע את הפרינציפלים וייתכן צריכים להתחשב, פי איבנו יכולים לקבל שכל מחיר, מהחקלאי עד היל זהו מחיר עידוד. דבר צריך שאנו צריכים להגיד הוא, מה במקרה ייתכן הפרינציפלים ההוצאות הייצור של אותו מאריך בין שהי חרושה יונת ואיזורים יונת. זהו גם כן פרינציפ. מה פה כל כך מסובך, איבני מדין. יכול להיות יצורן להוציא פרט זה או אחר, אבל כל ההצעות ברורות מאד.

י. ספיר:
אני מצטער מאד שלפני חדשיים הצעתי להקים ועדה משנה לענין זה. רבותי, חברי ועדת המזנה, אל תביאו חומר, תביאו הצעות שהוצב על גביה, ואנו נצא עליהן כאן.

ע. גולדרין:
אני הצעתי הצעה לטור. הצעתי שנדון ב-5 סעיפים: שוק חופשי, שני שוקים, מחירי מני-מוסד, אחריות הממשלה על עודפים, מוסד לערעורים.

י. ספיר:
מול הצעות של מוסד בנטות על עידוד המחירים, אני מציע: עידוד שלא על ידי מחירים.

ש. בן-רנן:
אני מציע שנדון על הנקודות הבאות:
א. מדיניות המחירים, ב. מוסד לערעורים, ג. בעיות הירקות יתכלול את מחירי המנימום והעודפים. ד. יצוא, ה. פיקוח על מיב והדרכה מקצועית.

א. כהן:
פרצוני להעיר, כי על גבי שוקים החלטנו כבר בשאלת היבוא ובחוק להחליטה על שוק אחד.

היו"ר מ. בנטוב:
אבל לא ביחס לייצור המקומי.

א. כהן:
אני מציע: מדיניות מחירים יתכלול מחירים חופשיים לסוגי הוצרת יונת.

אני מציע שנמליץ בפני הממשלה להחיש את הבאת החוק על מיב התוצרת.

ד. ליכטנצו:
אני מליץ שסעיף מדיניות המחירים כולל גם פרט ליצור, מחירי מנימום וסובסידיות; זה לאו, אצטרך להכניס סעיף מיוחד על כך.

ע. גולדרין:
ביחס לשאלת הסובסידיות, אני מציע שנדמין את הדינים הנובעים בדבר ובפרט אתם בעק

היו"ר מ. בנטוב:
ייתכן 6 סעיפים יעליהם עלינו להחליט:
א. שני שוקי קים;
ב. בעיות הירקות, מחירי מנימום ועודפים.
ג. מוסד לערעורים.
ד. מדיניות המנימום.
ה. יצוא
ו. פיקוח על מיב והדרכה מקצועית.

אני מציע שניג להצעות. סלין ראון -
בני ירוקים.

י. ספיר:

המושג בני ירוקים הוא תוצאה של טיכונ
סטעיף שנקרא מדיניות המחירים.

ש. בן-רבנו:

אני מציע להחזיל בטעיף מדיניות המחירים.

היו"ר מ. כהנא:

אם כן, אנו עוזרים לטעיף מדיניות המחירים.

ש. בן-רבנו:

בטעיף זה יש לי שתי הצעות:
א. יש לקבוע מחיריה של עידוד ליצור.
ב. יש להעדיף את היצור המקומי על יבוא
כאשר החטכון במטבע זר מובטח.

עד עכשו הלה הממשלה בדרך של קביעה מחירים
זו לית מחוץ מה שהעל ידני כך היא לוחמת נכד האינפלציה. על ידי מדיניות
מוטעית זו נרמה הממשלה לטחי תופעות שליליות: א) להקטנת היצור, ב) להגדלת
עודף הכסף הנמצא בידי הצרכן לקניית מותרות. שתי תופעות שליליות אלו
בניאוי בעקבותיהן להגברת האינפלציה, יש לשנות דרך זאת באופן יסודי על ידי
קביעת מחירי עידוד ליצור שהיצרן התעשייתי והחקלאי יהיו מעונייני להגביר
את היצור.

הבנימוק להצעה השניה הוא, כי על ידי
מדיניות בלתי מניחה פיתח יחס למער הכסף שלנו, יצרה הממשלה מצב שבו כל אחד
מעדיף תוצרת חוץ על התוצרת המקומית, גם זה בצורת חמרי גלם ליצור, גם זה
בצורת אמצעי עזר ליצור ולו זהו זהו מצב מצדדי שימוש.

היו"ר מ. כהנא:

אני מלין שהצעותי הן: א. יש לקבוע מחירי
עידוד. ב. יוקר היצור אינו צריך לשמש
מניעה לקביעת מחירי עידוד בכל מקרה שהיצור חוסך מטבע חוץ.

ש. לביא:

אני חושב, שבחוקר ועדת הכלכלה שא לא לה
האינפלציה היא השאלה הראשונה שעלינו
לדון בה.

אומרים כאן: מחירי עידוד לירקות. אם נקבע
מחירי עידוד לירקות החקלאים יזניחו ענפים אחרים. אם ניתן לחקלאי מחירי
עידוד הוא יעבוד 6 שעות ביום במקום ששדרן כלל הוא יודע כי עליו לעבוד
10 שעות ביום.

היו"ר מ. כהנא:

כאן הורגאו שתי הצעות: א. יש לקבוע מחירי
עידוד לכל המצרכים החיוניים המיוצרים
בארץ. ב. יוקר היצור אינו צריך לשמש מניעה לקביעת מחירי עידוד בכל
מקרה של מצרך המקמץ במטבע זר. אני חושב, שבולנו יכולים להתאחד
בשתי הצעות אלו.

ש. לביא:

אני יכול להצטרף רק להצעה השניה.

א. כהנא:

בענין המחיריה אני מציע:
ביתר קביעה המחיריה לתוצרת פנימית יש
להביא בחישוב את העקרונות הבאים:

- א. קלקולציה על יסוד הוצאה ייצור היא לית
- ב. מחירי מכסימום לטובי הוצרת חיוביים;
- ג. מחירי מנימום לעודפיים חקלאיים עובדיים;
- ד. קרנות השוואה בענפים שבהם זה נחוץ;
- ה. במקרה של שנויים ביכרים צרמה המחירים הכלליים בתקופה עניין קביעת המחירון החקלאי לבין עובד השיווק, על הממשלה להביא בחשבון את השנויים המהירים.

רנסבי ליון ורווח הוגן;

אינני מקבל את הסעיף על הקימוץ הממוצע זר לדעתי, זהו עקרון מטוכן, כי אין להתוג גזה באופן דוגמתי.

ובניש להמשיך בנסיון של הנהגת שוק חופשי ולכמה מצרכים על מנת לעודד את ייצורם בכמויות גדולות יותר.

ט. נוספים:

אני רוצה להקיש את ה"ר"ר שלא יצטיע עכשו על הנוסח, כי אני רוצה להביא בישיבה הבאה.

י. אורי:

אני בעד עידוד הייצור אבל לית דוקא על ידי מחירים. צריך לעודד את הייצור לא רק על ידי מחירים. לפעמים עידוד הייצור יעשה לא על ידי העלאת המחירים, אלא על ידי הורדתם. אני בעד עידוד הייצור החקלאי בשני אופנים: א. שיווק חופשי וקניית העודפיים במחירי מנימום.

מ. וילנר:

הצעתי היא: עידוד הייצור החקלאי והעשיתי של מצרכים חיוביים - אינני מבחין בין ייצור חקלאי וחפשיים במצרכים חיוביים על ידי אספקת חמרי גלם ומכשירי ייצור על ידי הממשלה במחירי זולים.

ה"ר מ. רנסוב:

אין זה שייך לסעיף הנדון. אנו מדברים על מדיניות המחירים.

מ. נילנר:

הצעתי היא אפוא: קביעת מחירים של מצרכים חיוביים בחקלאות ובתעשייה מחוץ התחשבות, בדרגה הראשונה, בימינו רמת החיים ושכר דיאל של העמלים.

י. ספיר:

אני מקטק את אפשר יהיה להגיע למסקנות מהלי להכין למה אנו מתכוונים. אני מציע, כי בכל מצרך או ענף ייצור & שנתונים הצרכים ילכו ביחד אפירות לייצור אותם במידה מספקת - יש לכלל את הפיקוח ולהחייב מחירי מנימום לעודפיים; בכל ענף שאין אפשרות להבטיח אספקה מלאה לאוכלוסייה - מחירי עידוד.

ה"ר ע. נוספים:

אני מציע, שכל חברי הועדה יגישו ל"ר את הצעותיהם בכתב ובצביע עליהן בישיבה הבאה. אני מציע אפוא להפסיק את הישיבה.

ההצעה בתקלה

ה"ר מ. רנסוב:

בשטוח הבא נקיים שתי ישיבות.